

Reizen met de natuur 6

Door: Christel van Asten

In mijn vorige artikel schreef ik over onze zoektocht naar een camping in Frankrijk, en alles wat daarbij om de hoek komt kijken. In dit artikel ga ik het hebben over de rest van onze tijd in Frankrijk en over de tijd in Nederland.

Na de heerlijke douchepartij waarmee ik het vorige artikel afsloot, reden we met onze camper naar het bedrijf waar we hem gekocht hadden om een oplossing te zoeken voor het overgewicht ervan. De camper is namelijk al overbeladen als je erin gaat zitten.

Daar aangekomen ging mijn vader Ivar naar binnen om over mogelijke oplossingen te praten. We stonden naast een hele mooie camper, met een beige onderrand die er heel mooi en ruim uitzag.

Mam lachte en zei: "Als we de camper zouden moeten inruilen, dan maar voor zo'n mooi exemplaar!" Ze had het nog niet gezegd of Ivar kwam er weer aan, samen met de man van het camperbedrijf. Ze liepen recht op onze buurcamper af en gingen er naar binnen! Iets later kwamen ze weer naar buiten.

Ivar liep direct naar ons toe om ons bij te praten. "Ze willen of kunnen niets doen aan het overgewicht van de camper. Wel kunnen we de camper inruilen. Die meneer heeft me die camper laten zien, maar die spreekt me totaal niet aan!"

Mam ging toch even kijken en niet veel later vroeg ze ons om ook te komen kijken. Mijn eerste impressie van de camper was het licht. Waar de onze een beetje aan de schemerige kant was, was deze camper binnen bijna even licht als buiten! Verder had je een groot hoog bed en een stapelbed achterin. Verder waren er vier banken zodat zowel wij als de honden (...) een bank voor zichzelf hadden! We vonden de camper prachtig.

We vroegen aan Ivar wat hem aan de camper zo tegenstond en hij zei dat hij het jammer

vond dat er geen tweede vast bed in zat, zoals in de vorige camper. Toch hadden we hem snel overtuigd. Het bedrijf zou de camper helemaal in orde maken en berichten wanneer we hem op konden halen.

En als kers op de taart had deze camper ietsepietsie minder overgewicht dan de vorige...

Na ons bezoek aan het camperbedrijf reizen we nog even rond tot de nieuwe camper opgehaald kan worden. We bezoeken vrienden die in een eco-village wonen en zijn toch wel blij dat we dat zelf niet gedaan hebben; alleen onze komst al bijvoorbeeld heeft tot twee extra vergaderingen geleid. Al dat gedoe en geregeld zou niets voor ons geweest zijn.

Na twee weken konden we onze nieuwe camper ophalen. Het was wel een heel gedoe – we moesten ter plekke de inhoud van de ene camper in de andere overpakken. En dan pas realiseer je je hoeveel spullen we eigenlijk meesjouwen! Echt, genoeg om je heel wat spierpijn te bezorgen! Gelukkig hebben we het ompakken (net) overleefd...

Op onze nieuwe camper staan enkele paardenstickers. Dat hoort bij het merk. Helaas zijn ze helemaal lelijk grijs. Maar mijn moeder zou mijn moeder niet zijn als ze niet voorstelde om de stickers eens op te leuken, kortom, om ze te gaan verven.

We zijn enthousiast aan de slag gegaan. De eerst grijze paarden hebben een mooi bruin kleurtje gekregen en de eerst grijze zon die erachter zat is oranje.

Helaas voor ons begon het in de dagen die volgden heftig te regenen, zodat een groot deel van de verf weer uitliep. Eenmaal terug in Nederland hebben we ze opnieuw geschilderd.

In Nederland is er zoals gebruikelijk heel veel te doen. Ivar werkt er bijna iedere dag en op de zeldzame momenten dat wij de auto hebben, gaan we met onze museumjaarkaart verschillende musea in de buurt af.

Zo zijn we in het kasteel Huis Bergh geweest (in 's Heerenbergh vlak bij Doetinchem), in het watermuseum bij Arnhem en in het Openluchtmuseum in diezelfde stad.

In dat laatste museum hebben we een ambachtelijke smid aan het werk gezien. We zagen hoe hij spijkers maakt, haakjes en zelfs theelepeltjes! Super als thuisonderwijs natuurlijk. Leuk en leerzaam!

Er is nog veel meer te doen! Ik ben samen met mijn vader naar een therapeutenbeurs geweest om een uitgever te zoeken om de kaartenset over kristallen die ik aan het maken ben uit te geven. Er is een aantal uitgevers geïnteresseerd. Volgende maand hoor je er meer over.

Verder zijn we druk aan het werk voor de vogels!

Op de camping waar we tijdens onze periodes in Nederland verblijven zitten heel veel vogels. En allemaal hebben ze honger als een... nou ja... een vogel!

We hebben een vogelvoederhuisje in elkaar getimmerd, pindaslingers gemaakt en met kokosvet vetbollen in een oude kokosnotendop.

De vogels genieten!

De pindaslingers zijn vooral geliefd bij de gaaien; als ze de pinda's loskrijgen, slikken zij ze zelfs met schil en al door!

De pimpelmeesjes en koolmeesjes zitten letterlijk in de rij voor het vogelhuisje (we hebben een van de stokken die als balustrade dienen iets langer gelaten als "wachtkamer") en ook het roodborstje komt af en toe eens kijken.

Ook hebben we een echte huismerel; we herkennen hem of haar aan witte vlekken op het kopje.

Meerdere keren per dag scharrelt hij buiten rond. Dat is echt heel leuk! We hebben ook een nestkastje neergezet, zodat de vogels die alvast kunnen vinden en een tweede nestkast gaat volgen.

Het is alleen jammer dat we geen brood meer overhouden – ons zelfgemaakte brood gaat erin als koek – maar verder zijn de vogels blij! En wij ook, want er is altijd wel een waar buitenspektakel en sinds kort ligt er ook standaard een fototoestel bij het raam!

Een leuk klusje dat ik aan het doen ben terwijl ik naar de vogels kijk, is met de vijzel zout verkruimelen. Klinkt gek, maar niet als je het verhaal erachter hoort.

Toen we in Frankrijk waren zijn we naar de zoutpannen gaan kijken.

Er wordt veel zout gewonnen in de buurt van het stadje Narbonne aan de Middellandse Zee. Daar hebben we een paar zakjes vers zout meegenomen, vermengd met ui en knoflook.

We hebben daar al eens eerder zulk zout weggehaald en in veel gerechten smaakt het echt heerlijk.

Het enige nadeel eraan is dat de korrels ietwat aan de grove kant zijn en het niet echt lekker is om ineens een mondvul zout te proeven.

Maar voor elk probleem een oplossing! En in dit geval is die oplossing de vijzel! En een laatste leuk weetje is dat onze vijzel gemaakt is van het kristal Sneeuwkwarts, en dat maakt het met mijn kristallenpassie nóg leuker om te doen!

Nou, dat was het weer, voor deze keer! Volgende keer beschrijf ik meer over het hele uitgeefgedoe en nog veel meer... maar dat is voor de volgende keer!

Christel

